

Epe, Grote- of Sint Maartenskerk

29 juni 1997

Schriftlezingen: | 2 Koningen 2: 1-15 | Lukas 24: 44-53 | hier getoond in NBG51 | LB'73

Orde van dienst:

Orgelspel door Herman Dalhuisen

Welkom en mededelingen

Stilgebed

Votum

Intochtslied: Gezang 294: 1, 2 en 3

1 Laat komen, Heer, uw rijk,
uw koninklijke dag,
toon ons uw majesteit,
Messias, uw gezag!

2 Waar blijft het overlang
beloofde land van God,
waar liefd' en lofgezing
verdrijven leed en dood?

3 Dat land, het ons vanouds
vertrouwde Kanaän,
waar God zijn stad herbouwt;
Sion, waar zijt ge dan?

Groet

Zingen Psalm 42: 5, 6 en 7

5 Laat zijn trouw de dag verblijden
en zijn lied de duisternis.
Tot Hem roep ik in mijn lijden,
die de God mijns levens is:
Vaste grond van mijn bestaan,
waarom ziet Gij mij niet aan?
Moet ik onder 's vijands slagen
thans dit somber rouwkleed dragen?

6 God, dit zal mijn hart doorboren,
dit gaat mij door merg en been -
van mijn vijand moet ik horen:
"God is ver, gij staat alleen!"
Honend vraagt men dag en nacht:
"Waar is God, dien gij verwacht?"

In verdrukking moet ik leven,
door mijn vijanden omgeven.

7 Hart, onrustig, vol van zorgen,
vleugellam geslagen ziel,
hoop op God en wees geborgen.
Hij verheft wie nederviel.
Eens verschijn ik voor den Heer,
vindt mijn ziel het danklied weer:
Hij, mijn God, Hij heeft mijn leven
altijd aan de dood ontheven.

Smeekgebed

Gloria lied Psalm 118: 1

1 Laat ieder 's Heren goedheid prijzen,
zijn liefde duurt in eeuwigheid.
Laat, Israël, uw lofzang rijzen:
Zijn liefde duurt in eeuwigheid.
Dit zij het lied der priesterkoren:
Zijn liefde duurt in eeuwigheid.
Gij, die den Heer vreest, laat het horen:
Zijn liefde duurt in eeuwigheid.

Gebed van deze zondag

Schriftlezingen

1^e lezing 2 Koningen 2: 1-15

1 Het geschiedde, toen de Here Elia in een storm ten hemel zou opnemen, dat Elia met Elisa uit Gilgal ging. 2 En Elia zeide tot Elisa: Blijf toch hier, want de Here heeft mij naar Betel gezonden. Maar Elisa zeide: Zo waar de Here leeft en gijzelf leeft, ik zal u niet verlaten. Daarop begaven zij zich naar Betel. 3 Toen kwamen de profeten van Betel naar Elisa en vroegen hem: Weet gij, dat de Here heden uw heer boven uw hoofd zal wegnemen? En hij antwoordde: Ook ik weet het, zwijgt stil. 4 En Elia zeide tot hem: Elisa, blijf toch hier, want de Here heeft mij naar Jericho gezonden. Maar hij zeide: Zo waar de Here leeft en gijzelf leeft, ik zal u niet verlaten. Zo kwamen zij te Jericho. 5 Toen naderden de profeten van Jericho tot Elisa en vroegen hem: Weet gij, dat de Here heden uw heer boven uw hoofd zal wegnemen? En hij antwoordde: Ook ik weet het, zwijgt stil. 6 En Elia zeide tot hem: Blijf toch hier, want de Here heeft mij naar de Jordaan gezonden. Maar hij zeide: Zo waar de Here leeft en gijzelf leeft, ik zal u niet verlaten. Zo gingen zij beiden verder. 7 Vijftig man van de profeten waren ook gegaan, maar bleven op verre afstand staan, toen zij beiden aan de Jordaan stilstonden. 8 Daarop nam Elia zijn mantel, wond hem samen en sloeg op het water; en dit verdeelde zich herwaarts en derwaarts, zodat zij beiden door het droge overstaken. 9 En zodra zij overgestoken waren, zeide Elia tot Elisa: Doe een wens. Wat zal ik voor u doen, eer ik van u word weggenomen? En Elisa zeide: Zo moge dan een dubbel deel van uw geest op mij zijn. 10 En Elia zeide: Gij hebt een

moeilijke zaak gewenst. Indien gij mij zult zien, terwijl ik van u word weggenomen, dan zal het u aldus geschieden. Maar indien niet, dan zal het niet geschieden.

11 En, terwijl zij voortgingen, al wandelende en sprekende, zie, een vurige wagen en vurige paarden! en die maakten scheiding tussen hen beiden. Alzo voer Elia in een storm ten hemel. 12 En Elisa zag het en riep uit: Mijn vader, mijn vader! Wagens en ruiters van Israël! En hij zag hem niet meer. Toen greep hij zijn klederen en scheurde ze in twee stukken. 13 Daarop raapte hij de mantel van Elia op, die van hem afgevallen was, keerde terug en ging aan de oever van de Jordaan staan. 14 En hij nam de mantel van Elia, die van hem afgevallen was, sloeg op het water, en riep: Waar is de Here, de God van Elia, ja Hij? Hij sloeg op het water en dit verdeelde zich herwaarts en derwaarts, zodat Elisa kon oversteken.

15 De profeten van Jericho, die op enige afstand stonden, zagen hem en zeiden: De geest van Elia rust op Elisa. En zij kwamen hem tegemoet en bogen zich voor hem ter aarde.

Zingen Gezang 11: 1, 2, 3 en 6

1 Elia was, tot de dood beducht,
een dagreis in de woestijn gevlucht.
Hij wilde_wel slapen, hij was moe:
'neem mij maar weg, waar moet ik_naar toe?'
Neem van de spijs,
drink van de drank,
eet voor de reis,
want de weg is lang!

2 Hij sliep in de schaduw van de brem.
Een engel des Heren wekte hem.
'Sta op, Elia', heeft die gezegd,
'God heeft voor u de tafel gedekt,
Neem van de spijs,
drink van de drank,
eet voor de reis,
want de weg is lang!

3 Hij at en dronk en legde zich neer.
De engel kwam en wekte hem weer:
'sta op, Elia, eet u de kracht
om voort te reizen door dag en nacht.
Neem van de spijs,
drink van de drank,
eet voor de reis,
want de weg is lang!

6 'Wat doet gij, Elia?' sprak de Heer,
'sta op en keer op uw schreden weer.
Zalf in mijn naam tot wie Ik u zend,
maak het al wie Mij kennen bekend:
Neem van de spijs,
drink van de drank,

eet voor de reis,
want de weg is lang!

2^e lezing Lukas 24: 44-53

44 Hij zeide tot hen: Dit zijn mijn woorden, die Ik tot u sprak, toen Ik nog bij u was, dat alles wat over Mij geschreven staat in de wet van Mozes en de profeten en de psalmen moet vervuld worden. 45 Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen. 46 En Hij zeide tot hen: Aldus staat er geschreven, dat de Christus moest lijden en ten derden dage opstaan uit de doden, 47 en dat in zijn naam moest gepredikt worden bekering tot vergeving der zonden aan alle volken, te beginnen bij Jeruzalem. 48 Gij zijt getuigen van deze dingen. 49 En zie, Ik doe de belofte mijns Vaders op u komen. Maar gij moet in de stad blijven, totdat gij bekleed wordt met kracht uit den hoge.

50 En Hij leidde hen naar buiten tot bij Betanië en Hij hief de handen omhoog en zegende hen. 51 En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij van hen scheidde. 52 En zij keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap, 53 en zij waren voortdurend in de tempel, lovende God.

Gloria

Verkondiging

Zingen Gezang 39

7 Zij zullen allen op de dag des Heren,
de grote, de geduchte, profeteren,
zij zien de tekens van het naadrend uur:
bloed, rook en vuur.

8 De geestesstorm zal door de wereld varen.
God zal zijn volle glorie openbaren.
In bloed en duister zal het licht vergaan
van zon en maan.

9 En allen die naar 's Heren wegen vragen,
die van zijn grote naam het zegel dragen,
vieren in 't nieuw Jeruzalem het feest
van Woord en Geest.

Dankgebed

Inzameling van de gaven

Zingen Gezang 123

1 De aarde is vervuld
van goedertierenheid,
van goddelijk geduld
en goddelijk beleid.

2 Gods goedheid is te groot

voor het geluk alleen,
zij gaat in alle nood
door heel het leven heen.

3 Zij daalt als vruchtbaar zaad
tot in de groeve af
omdat zij niet verlaat
wie toeven in het graf.

4 Omdat zij niet vergeet
wie godverlaten zijn:
de wereld hemelsbreed
zal goede aarde zijn.

5 De sterren hemelhoog
zijn door dit zaad bereid
als dienaars tot de oogst
der goedertierenheid.

6 Het zaad der goedheid Gods,
het hoge woord, de Heer,
valt in de voor des doods,
valt in de aarde neer.

7 Al gij die God bemint
en op zijn goedheid wacht,
de oogst ruist in de wind
als psalmen in de nacht.

Zegen